

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 11C/258/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8313215168
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2015:8313215168.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Marekom Koščom v právnej veci žalobkyne I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XXXX/XX, XXX XX U., právne zastúpená JUDr. Jánom Sopiakom, advokátom, Štefánikova 17, 066 01 Humenné, proti žalovaným 1) D. W., T. D., T.A., Č. S., t.č. na neznámom mieste, zastúpený ustanovenou opatrovníčkou E. C., H. Z.U. J. U., 2) Š. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, XXX XX T., 3) L.A. T., nar. XX.XX.XXXX, rod. W., bytom G.. J. XXX, XXX XX E., 4) T.. C.Á. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. U. XX, XXX XX T., 5) E.. D. Q., rod. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX, P., 6) E. P., rod. C.j, nar. XX.XX.XXXX, bytom H. XXXX, XXX XX J., o určenie nehnuteľnosti patriacich do dedičstva, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že parcely C-KN XX záhrada o výmere XXX m², C-KN XX zastavaná plocha o výmere XX m², C-KN XX záhrada o výmere XXX m² a C-KN XX zastavaná plocha o výmere XX m², ktoré sú časťou parcel E-KN XX/X orná pôda o výmere XXX m², E-KN XX/X orná pôda o výmere XXX m², E-KN XX/X orná pôda o výmere XX m², zapísaných na LV XXX a XXX všetko kat. územia Z. a ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 14.1.2013 vypracovaný O.. D. S., geodetom, ktorý je súčasťou tohto rozsudku, patria do dedičstva po neb. D. W., zomrelom dňa X.XX.XXXX.

Účastníkom súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Žalobkyňa podala dňa 14.10.2013 na tunajší súd žalobu ktorou žiadala určiť, že parcely C-KN XX záhrada o výmere XXX m², C-KN XX zastavaná plocha o výmere 27 m², C-KN XX záhrada o výmere XXX m² a C-KN XX zastavaná plocha o výmere XX m², ktoré sú časťou parcel E-KN XX/X orná pôda o výmere XXX m², E-KN XX/X orná pôda o výmere XXX m², E-KN XX/X orná pôda o výmere XX m², zapísaných na LV č. XXX a LV č. XXX všetko kat. územia Z. a ktoré boli vytvorené geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 14.1.2013, patria do dedičstva po neb. D. W. zomrelom dňa X.XX.XXXX.

Podanú žalobou odôvodnila tým, že na A. Č.. XXX kat. územia Z. k parcele L.-P. XX/X orná pôda o výmere XX m² je zapísaný ako výlučný vlastník D. W. (žena L. rod. Č.), ktorý bol otcom D. W. nar. XX.XX.XXXX, ktorý zomrel X.XX.XXXX a po ktorom je ona jedinou dedičkou. Poukázala na to, že jej právny predchodca D. W. bol jediným dieťaťom neb. D. W. (žena U. rod. Č.). Ďalej uviedla, že žalovaný v 1. r. je doposiaľ zapísaný ako podielový spoluvlastník parcely E-KN XX/X orná pôda o výmere XXX m², ktorá je zapísaná na LV XXX kat. územia Z. (T.-X). Žalovaní 2. -6 r. sú právnymi nástupcami po neb. Š. W. (B-1), ktorý bol otcom žalovaných 2- 3 r. a starým otcom žal. 4 - 6 r. (žal. 4 -6 r. sú práv. nástupcami po neb. matke E. C. rod. W.). Keďže ďalší spoluvlastníci zapísaní na A. Č.. XXX E. R. rod. W. (B-2) a E. W. (B-4) boli súrodencami žalovaného v 1. r. D. W. a neb. Š. W., po ktorom sú v tomto konaní žal. 2 -6

r. a pretože títo spoluvlastníci, teda E. R. a E. W. obaja zomreli a zomreli aj ich manžel, resp. manželka a pretože ani jeden z nich deti nemali, i po nich prichádzajú do úvahy ako právni nástupcovia žal. 1 -6 r.

Spoluvlastníctvo, resp. vlastníctvo otca jej právneho predchodcu a žalovaných je iba formálne. Už otec jej právneho predchodcu D. W., ktorého manželkou bola U. rod. Č., sa podelili na pozemkoch so svojimi súrodencami bratmi R. a Š. ešte v období medzi dvoma svetovými vojnami minulého storočia. Pri tejto delbe otec jej práv. predchodcu získal tú časť pôvodných parciel č. XX/X, XX/X I. XX/X, ktoré teraz podľa GO-plánu č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 14.1.2013 zodpovedajú parcelám B.-P. XX záhrada o výmere XXX m², B.-P. XX zast. plocha o výmere XX m², B.-P. XX záhrada o výmere XXX m² a B.-P. XX zast. plocha o výmere XX m² kat. územia Z.. Na časti týchto parciel si otec jej práv. predchodcu postavil stavby a to konkrétne na parcele B.-P. XX rodinný dom a na parcele B.-P. XX stodolu. Otec jej práv. predchodcu teda D. W. st. pozemky získané vyššie uvedeným spôsobom užíval pokojne a nerušene spolu so svojou manželkou až do r. 1944, kedy zomrel a po jeho smrti tieto parcely takýmto spôsobom užívala jeho manželka so svojim synom D. W. ml. do roku 1969 a po smrti matky v r. 1969, tieto nehnuteľnosti až do svojej smrti v roku 2005 užíval pokojne a nikým nerušený jej právny predchodca.

Preto má za to, že parcely B.-P. XX, XX, XX I. XX v čase smrti jej právneho predchodcu D. W., narodeného XX.XX.XXXX a zomrelého X.XX.XXXX mu vlastnícky patrili a to s poukazom na následnú, pokojnú a nikým nerušenú držbu D. W. J., v ktorej jeho syn, teda D. W. E.. po smrti otca pokračoval až do svojej smrti. Ona ako jediná dedička po neb. D. W. zomrelom dňa X.XX.XXXX má právny záujem na vysporiadaní pozemkov, ktoré v čase smrti patrili jej právnemu predchodcovi a preto podala túto žalobu o určenie nehnuteľnosti patriacich do dedičstva po neb. D. W., zomrelom dňa XX.XX.XXXX.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä vyjadreniami žalovaných v 2. - 6. rade, výpisom z LV č. XXX, výpisom z LV č. XXX, osvedčením o dedičstve sp. zn. 13d/XX/2006, geometrickým plánom č. XXXXXXXX-XX/XXXX, vyjadreniami žalobkyne a zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi v poukazom na svoje písomné podania doručené súdu uviedla, že na podanej žalobe trvá. Ďalej uviedla, že D. W., ktorého označila ako žalovaného v 1. rade, nezomrel, tak ako tvrdil žalovaný v 5. rade. D. W., žalovaný v 1. rade, ktorý je zapísaný ako podielový spoluvlastník k parcele č. XX/X na LV č. XXX kat. úz. Z. pod B-3 mal manželku W. W., rod. H.Ú., pričom je bratom poz.kn. vlastníkov E. W., E. R., rod. W. a Š. W.. Po neb. bratovi žalovaného v 1. rade, Š. W. vystupujú v konaní ako žalovaní v 2. -6. rade. D.F. W., o ktorom sa zmieňuje žalovaný v 5. rade naozaj zomrel a je to jej právny nástupca. E. W., rod. R., ktorá bola manželkou D. W., zomr. XX.XX.XXXX, mala dcéry z predchádzajúceho manželstva, teda tieto nemôžu byť právny nástupkyňami po por. D. W., nakoľko nie sú jeho deťmi, nikdy s ním nežili v spoločnej domácnosti. Ďalej uviedla, že všetci žalovaní v priebehu konania s určením, že pozemky parc. č. E-KN XX,XX a XX kat. úz. Z. patria do dedičstva po por. D.F. W., ktorý zomrel dňa 02.12.2005 súhlasili, nesúhlasili len s tým, že ona má byť jedinou dedičkou po ňom. Avšak toto určenie nie je predmetom tohto konania a túto otázku súd týmto konaním ani vyriešiť nemôže. Svoj súhlas s určením, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po por. D.F. W. aj písomne všetci žalovaní potvrdili a tieto sú súčasťou súdneho spisu. Preto s poukazom na vyššie uvedené žiadala, aby podanej žalobe v celom rozsahu vyhovel. Trovy konania si neuplatnila.

Žalovaný v 2. rade vo svojom podaní doručenom súdu dňa 09.12.2014 uviedol, že sa v plnej miere vzdáva určovacej žaloby v konaní vedenom na OS Humenné pod sp.zn. 11C/XXX/2013 na základe vzájomnej dohody so žalobkyňou I. A., a teda so žalobou v celom rozsahu súhlasí. Nakoľko k k vzdaniu sa práva v prospech žalobkyne došlo ešte pred vyhlásením rozsudku, požiadal o odpustenie trov súdneho konania.

Žalovaná v 3. rade vo svojom podaní doručenom súdu dňa 14.11.2014 uviedla, že sa v plnej miere vzdáva určovacej žaloby v konaní vedenom na OS Humenné pod sp.zn. 11C/XXX/2013 na základe vzájomnej dohody so žalobkyňou I. A., a teda so žalobou v celom rozsahu súhlasí. Nakoľko k vzdaniu sa práva v prospech žalobkyne došlo ešte pred vyhlásením rozsudku, požiadal o odpustenie trov súdneho konania.

Žalovaný v 4. rade vo svojom podaní doručenom súdu dňa 12.11.2014 uviedol, že sa v plnej miere vzdáva určovacej žaloby v konaní vedenom na OS Humenné pod sp.zn. 11C/258/2013 na základe vzájomnej dohody so žalobkyňou I. A., a teda so žalobou v celom rozsahu súhlasí. Nakoľko k k vzdaniu sa práva v prospech žalobkyne došlo ešte pred vyhlásením rozsudku, požiadal o odpustenie trov súdneho konania.

Žalovaná v 5. rade vo svojom podaní doručenom súdu dňa 04.11.2014 uviedla, že sa v plnej miere vzdáva určovacej žaloby v konaní vedenom na OS Humenné pod sp.zn. 11C/XXX/2013 na základe vzájomnej dohody so žalobkyňou I. A., a teda so žalobou v celom rozsahu súhlasí. Nakoľko k vzdaniu sa práva v prospech žalobkyne došlo ešte pred vyhlásením rozsudku, požiadala o odpustenie trov súdneho konania.

Žalovaná v 5. rade vo svojom podaní doručenom súdu dňa 04.11.2014 uviedla, že sa v plnej miere vzdáva určovacej žaloby v konaní vedenom na OS Humenné pod sp.zn. 11C/258/2013 na základe vzájomnej dohody so žalobkyňou I. A., a teda so žalobou v celom rozsahu súhlasí. Nakoľko k vzdaniu sa práva v prospech žalobkyne došlo ešte pred vyhlásením rozsudku, požiadala o odpustenie trov súdneho konania.

Súdom ustanovený opatrovník žalovanému v 1. rade sa k veci nevyjadril a rozhodnutie ponechal na zvážení súdu.

Podľa výpisu z LV č. XXX parc.č. XX/X o výmere XXX m² - orná pôda a parc. č. XX/X o výmere XX m² - orná pôda, kat. úz. Z. je vlastníkom predmetných nehnuteľností D. W., titulom nadobudnutie držba 06.05.1953 č.d.39, titulom nadobudnutia PKV XX a rozhodnutie o schválení ROEP zo dňa 10.07.2003, pričom správcom je SPF a k vlastníkovi č. 1 je správa ku všetkým nehnuteľnostiam.

Podľa výpisu z LV č. XXX parc. č. XX/XX o výmere XXX m² - orná pôda kat. úz. Z., sú vlastníkami :

- 1) Š. W., titulom nadobudnutia držba zo 06.05.1953 č.d. XX, titulom nadobudnutia PKC XX a rozhodnutie o schválení ROEP zo dňa 10.07.2003 v podiele 1;
- 2) E. R., titulom nadobudnutia držba zo 06.05.1953 č.d. XX, titulom nadobudnutia PKC XX a rozhodnutie o schválení ROEP zo dňa 10.07.2003 v podiele 1;
- 3) D. W., titulom nadobudnutia držba zo 06.05.1953 č.d. XX, titulom nadobudnutia PKC XX a rozhodnutie o schválení ROEP zo dňa 10.07.2003 v podiele 1;
- 4) E. W., titulom nadobudnutia držba zo 06.05.1953 č.d. XX, titulom nadobudnutia PKC XX a rozhodnutie o schválení ROEP zo dňa 10.07.2003 v podiele 1.

Správcom je SPF a k vlastníkovi č. 1, 2, 3 a 4 je správa ku všetkým nehnuteľnostiam.

Podľa Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 13D/XX/2006 zo dňa 19.05.2006 po por. D. W. nar. XX.XX.XXXX a zomr. dňa XX.XX.XXXX nadobudla dedičstvo v celosti jediná dedička I. A. (žalobkyňa).

Podľa geometrického plánu č. XXXXXXXX-XX/XXXX zo dňa 14.1.2013 pôvodné parcely č. XX/X, XX/X a XX/X, zodpovedajú parcelám B.-P. XX záhrada o výmere XXX m², B.-P. XX zast. plocha o výmere XX m², B.-P. XX záhrada o výmere XXX m² a B.-P. XX zast. plocha o výmere XX m² kat. územia Z. a tieto na základe del'by medzi súrodencami získal ešte otec právneho predchodcu žalobkyne.

Účastníci konania majú teda zo zákona najmä podľa § 120, odsek 1 O.s.p., tzv. povinnosť tvrdenia a tzv. dôkaznú povinnosť, t.j. jednak musia uviesť tvrdenia na preukázanie svojho nároku a jednak následne musia tieto svoje tvrdenia preukázať dôkazmi a uviesť potrebné dôkazy a skutočnosti, pričom

tieto povinnosti majú účastníci už aj podľa § 79, odsek 1, 2 O.s.p. a predovšetkým podľa § 101, odsek 1 a § 120, odsek 1 O.s.p.

Súd sa najprv zaoberal otázkou, keďže ide o určovaciu žalobu podľa § 80, písmeno c) O.s.p., či žalobca preukázal naliehavý právny záujem na podaní tejto určovacej žaloby.

Podľa § 80 písm. c) O.s.p.; návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Predpokladom úspešnosti určovacej žaloby je vecná legitímácia a existencia tzv. naliehavého právneho záujmu. Vecná legitímácia je vo svojej podstate hmotnoprávny stav, ktorého existencia zakladá žalovateľnosť nároku. V danom prípade bude na podanie určovacej žaloby vecne legitimovaný účastník právneho vzťahu či práva, o ktorého v určovacej žalobe ide. Naliehavý právny záujem na požadovanom určení bude vtedy, ak by bez tohto určenia bolo žalobcovo právo ohrozené alebo kde by sa bez tohto požadovaného určenia stalo jeho právne postavenie neistým.

Pri uplatňovaní inštitútu vydržania je potrebné rozlišovať jednotlivé obdobia jej právnej úpravy a to obdobie platnosti Obyčajového práva na území Slovenska do 31.12.1950, obdobie platnosti tzv. Stredného občianskeho zákona č. 141/1950 Zb. od 01.01.1951 do 31.04.1964 a obdobie platnosti terajšieho Občianskeho zákona č. 40/1964 Zb. od 01.04.1964 s prihliadnutím na jeho novelizácie.

Od 01.04.1964 do 30.03.1983 nebolo možné vydržanie a do dnešného Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb. sa vydržanie zaviedlo až novelou zák. č.131/1982 Zb. s účinnosťou od 01.04.1983 a v dnešnom rozsahu sa zaviedlo až novelou zák. č. 509/1991 Zb. účinnou od 01.01.1992. Základné podmienky vydržania boli a sú : - oprávnená a dobromyseľná držba (a právny titul vstupu do takejto držby), čo sa hodnotí vždy objektívne a nie podľa subjektívneho názoru účastníka, - musí ísť o spôsobilý predmet vydržania, - držba musí byť nepretržitá po dobu 10 rokov, pričom je možné započítať si aj čas oprávnenej držby právneho predchodcu.

Podľa § 134 ods. 1 Občianskeho zákonníka (OZ), oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

Podľa § 134 ods. 2 Občianskeho zákonníka, takto nemožno nadobudnúť vlastníctvo k veciam, ktoré nemôžu byť predmetom vlastníctva, alebo k veciam, ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu alebo zákonom určených právnických osôb (§ 125).

Podľa § 134 ods. 3 Občianskeho zákonníka, do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa § 134 ods. 4 Občianskeho zákonníka, pre začiatok a trvanie doby podľa odseku 1 sa použijú primerane ustanovenia o plynutí premlčacej doby.

Podľa § 129 Občianskeho zákonníka, držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba. Držať možno veci, ako aj práva, ktoré pripúšťajú trvalý alebo opätovný výkon.

Podľa § 130 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa § 872 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak ide o vydržanie vlast. práva k pozemku, podľa tohto zákona, kde na základe doterajších predpisov bolo možné nadobudnúť len právo na uzavretie dohody o osobnom užívaní pozemkov, môže si oprávnená osoba započítať čas, po ktorý jej právny predchodca mal pozemok nepretržite v držbe aj pred účinnosťou tohto zákona.

Oprávnená držba je faktické ovládanie veci alebo vykonávanie práva späté s vôľou nakladať s nimi ako so svojimi, v dobrej viere, že držiteľovi vec alebo vykonávateľovi práva tieto patria. Pri oprávnenej držbe musia byť splnené tieto náležitosti a to a) faktické ovládanie vecí alebo práva; b) vôľa nakladať s vecou alebo s právom; c) dobrá viera, že mu vec alebo vykonávanie práva patria. Uvedené podmienky musia byť pritom splnené súčasne. Dobrá viera spočíva v presvedčení držiteľa, že je vlastníkom veci, ktorú drží alebo subjektívneho práva, ktoré vykonáva, prípadne že sú dané právne skutočnosti, ktoré majú za následok zánik vykonávaného práva. Pre splnenie požiadavky dobrej viery nestačí negatívne presvedčenie držiteľa, že nespôsobil bezprávie, ale je potrebné pozitívne presvedčenie, že mu vec alebo právo patrí. Držiteľ nie je oprávnený v prípade, že síce vec dobromyseľne nadobudol vec, napr. pre omyl, ale jeho dobrá viera tu nie je so zreteľom ku všetkým okolnostiam. Predpoklad, či je držiteľ v dobrej viere alebo nie je, je potrebné vždy hodnotiť objektívne a nie iba zo subjektívneho hľadiska, t.j. z osobného presvedčenia samotného účastníka. Je potrebné zobrať do úvahy, či držiteľ pri bežnej normálnej opatrnosti, ktorú možno s ohľadom na okolnosti a povahu daného prípadu po každom požadovať, nemohol mať po celú vydržaciú dobu dôvodné pochybnosti o tom, že mu vec alebo právo patrí. Dobrá viera preto zaniká v okamihu, keď držiteľ sa oboznámil s okolnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosť o tom, že mu vec patrí. Na tom nič nemení skutočnosť, že držiteľ bude v tomto prípade naďalej subjektívne v dobrej viere.

V danom prípade mal súd za preukázané, že otec žalobkyne, D. W., nar. XX.XX.XXXX užíval výlučne sám nielen rodinný dom, ale aj ostatné pozemky patriace k domu ako vlastné a to nikým nerušene, nepretržite, dobromyseľne a dlhodobo, najskôr od roku 1969, pričom už predtým užíval predmetné nehnuteľnosti nepretržite, pokojne a nikým nerušene jeho otec, D. W. s manželkou U. W., rod. Č.. Vstup do držby D. W., ml. odvodzoval najmä na základe ústneho darovania od pôvodného vlastníka, svojho otca, D.F. W., st., keďže ešte skôr došlo medzi pôvodnými pozemkovoknižnými spoluvlastníkmi k reálnej del'be sporných nehnuteľností tak, že tieto mal najskôr v držbe D. W. s manželkou. To vyplynulo i z A. Č.. XXX, kde je titulom nadobudnutia držba 06.05.1953 č.d. XXa niet dôvod pochybovať o opaku. Zároveň žalovaní v 2. - 6.rade súhlasili so žalobou a s určením, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom D. W.. O predmetné nehnuteľnosti sa nikdy nevedli žiadne spory, nikto iný neprejavil o ne žiaden záujem ani sa nikto iný o ne nestaral. Žalobkyňa preukázala aj oprávnenosť držby, nakoľko všetky náležitosti splnila. Na základe darovania mala za to, že nehnuteľnosti patria jej otcovi, D. W., ml., teda v dobrej viere nehnuteľnosti užíval. Vo výkone držby nebol ani rušený, minimálne od roku 1969 až do svojej smrti, teda držba bola nepretržitá a po celú túto dobu bola držba dobromyseľná, preto súd určil že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom D. W., nar. XX.XX.XXXX a zomr. XX.XX.XXXX.

O trovách súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.; podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. V danom prípade mala úspech žalobkyňa, ktorá si náhradu trov konania neuplatnila a žalovaným právo na náhradu rov konania nevzniklo preto súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Prešove, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo podané po uplynutí lehoty preto, že sa odvolateľ spravoval nesprávnym poučením súdu o lehote na podanie odvolania. Ak rozhodnutie neobsahuje poučenie o

lehote na podanie odvolania, alebo ak obsahuje nesprávne poučenie o tom, že odvolanie nie je prípustné, možno podať odvolanie do 3 mesiacov od doručenia.

V podanom odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal nevyhnutné dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p).

Podľa § 251 ods.1 O.s.,p.; Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona;31) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.